

Met het nieuwe academiejaar gaat in K.U.Leuven ook een Metaforum van start over de katholieke identiteit

Niger schreeuwt om eten

Na een lange droogte wordt Niger nu getroffen door overstromingen

- ▶ Noodhulp is dringend nodig, maar volstaat helaas niet
- ▶ Duurzame programma's moeten bevolking voedselzekerheid bieden

Ilse VAN HALST

„Bijna acht miljoen Nigerezen, zowat de helft van dit West-Afrikaanse Sahelland, heeft niet genoeg te eten als gevolg van de aanslepende droogte en het daarmee gepaard gaande tekort aan graan”, zegt Jos Van Mierlo van Caritas International. „Achtien procent van de Nigereze kinderen jonger dan vijf, zo'n anderhalf miljoen meisjes en jongens, lijdt aan acute ondervoeding. Daarmee is de alarmdrempel van vijftien procent overschreden.”

Tot overmaat van ramp wordt het land, het armste ter wereld, na maandenlange droogte nu geteisterd door overstromingen. Ongebruikelijk zware regens spoelden gewassen weg, twee maanden vóór de oogst in oktober. Duizenden dieren, een van de belangrijkste bronnen van inkomen voor acht op de tien Nigerezen, verdronken. Caritas International luidt de alarmbel: „Als er niet dringend hulp komt, is een tragedie onvermijdelijk.”

Reeds in mei ging het Caritas-netwerk van start met een noodhulp- en heropbouwprogramma voor 250.000 gezinnen en 17.000 ondervoede kinderen en zwangere of zogende moeders in 327 dorpen. Daarnaast lanceert het duurzame projecten die de bevolking helpen op termijn te voorzien in eigen voedsel, zodat de mensen minder afhankelijk zijn van het klimaat of van de voedselprijzen.

De 22-jarige Mariama Moussa woont in Zongon Battaré Maisagé in het departement Dakoro, een landbouwgebied in de zuidelijk gelegen streek Maradi, een van de armste van Niger. Onlangs kreeg de Toearegvrouw twee geiten via een project van Caritas Niger in het kader van *habbanaye* of het traditionele systeem van onderlinge solidariteit. „Anderhalf jaar mag ik de geiten houden”, vertelt Moussa. „Daarna moet ik

Aanslepende droogte, gebrek aan graan, hongers en nu ook nog overstromingen drijven de Nigerezen tot wanhoop. © Corbis

ze doorgeven aan een ander gezin. Tegen dan hebben ze drie tot zes kleintjes gekregen. Die mag ik houden.”

De keuze om met geiten te werken is weloverwogen. Jos Van Mierlo: „Geiten zijn goedkoop en ze planten zich makkelijk voort. Ze vragen weinig onderhoud en zijn tevreden met wat stro en bladeren. Bovendien zijn ze zelden ziek. Het zijn dus ideale dieren om te telen in deze dorre gebieden.”

Alvast Mariama Moussa is opgetogen: „Dankzij de geiten kan ik een kleine veestapel uitbouwen. De mannetjes verkoop ik voor het vlees. De wijfjes houd ik voor de melk, die heel goed is voor mijn drie kinderen. Het is het enige voedzame dat ik hen kan geven.” Ado Boukari uit Tagamawa, eveneens in Dakoro, is landbouwer en vader van zes. Door het

uitblijven van de regens vorig jaar viel zijn oogst in november tegen. Het gezin had amper voedsel voor drie maanden en kon dan ook geen voorraden aanleggen.

„Als de hongerende Nigerezen niet dringend hulp krijgen, is een tragedie onvermijdelijk”

Vele gezinnen bezitten wel landbouwgrond, maar die brengt al maar minder op. „Vroeger oogste ik zowat honderd bossen gierst, goed voor zo'n twintig kilogram graan. Nu leveren mijn akkers hoogstens dertien bossen”, zegt Ado Boukari. Oorzaken zijn de onregelmatige neerslag, erosie, zaaigoed van

bedenklijke kwaliteit en intensieve bebouwing van de beschikbare akkergrond. De oprukkende woestijn verovert immers al maar meer landbouwgrond. Om die terug te winnen, startte Caritas Niger een programma waarbij de lokale bevolking tegen betaling kleine dijken bouwt die het wegstromende water tegenhouden.

„Vroeger verdiende ik bij door radio's te herstellen”, vervolgt Boukari. „Maar omdat de oogst voor iedereen slecht was, heeft niemand nog centen voor een radio. Daarom probeer ik nu brood op de plank te brengen door stro te verzamelen en hout te hakken en dat te verkopen op de markt.”

Omdat hij geen kar bezit, moet Boukari een ezel huren om zijn koopwaar naar de markt te vervoeren. „Vorige maand greep ik er net naast”, vertelt hij berustend. Toen het voedselzeker-

heidsproject van Caritas International, met steun van het Belgisch Overlevingsfonds, karren op afbetaling verdeelde, was hij er als de kippen bij. „Er waren zoveel belangstellenden, dat er gelooft moest worden. Misschien heb ik volgende keer meer geluk?”

Boukari zucht. „Om mijn gezin te eten te geven, heb ik dagelijks zo'n drie kilo gierst nodig. Vandaag ben ik al blij als ik er één heb. Dan kan m'n vrouw 's middags *foura* maken, een gerecht van gemalen en gekookte gierst. Met een beetje geluk hebben we wat over voor de volgende ochtend. Door de schaarse oogst is het erg moeilijk om ingrediënten voor andere gerechten te vinden.”

Giften zijn welkom op rekening 000-000041-41 van Caritas International met de vermelding „Honger in Niger”.